

3948

Le hjurvar.

Jurken till ten som man kunde få.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Om skaten byggde i tänden vis gärdan
ansågs detta som gott ten.

Det var ten att ha ett "geta löns träs"
i hurnuck. Och lade man en finne
eller kist ^{gör detta träs} under sängen eller i sängen
eller det ten till att var man tog sig
för i hurnuck. - - -

Det var mycket bra att ha ett rön -
ten vis gärdan eller i dens märket.
När det någon som hade stulet något
i gärdan kunde man ställa en spann
vatten under rön och i denna vatten -
spann kunde man få se tjuren

3948

Vil mäta då man ledde tice tjura:

Då man ledde tice tjura mest
en lev och det första måttet för vä-
gen var en mansfärran - då blev
det en tjurkalv. Men mäta man
en kvinna först för vägen, då blev
det en kringkalv.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Idå en mans person föddades bort:

Idå en mans person skulle fö-
das bort, och det första mätte han fick
på vägen var en kvinna som var i
grossis, på sinings detta var en ut-
omvordentlig gäst till, men mätte
han en kvill var detta åter.

Prot för mätarejebok:

Om ett barn hade den stel. mätarejebok skulle med den taga en ritell-
tjänst och med den barnet håll samman
na utsträckt mitten från den ena lång-
fingrets spets till den tredje, öron-
örvölet. Därefter för samman nätt till
fingrespetsbarnen över ryggen och
sedan från framman till vinsten
samt från ljässen till bakarna.
Efter varje mätning skulle en korn
slås på träden. Efter mätningen
skulle träden läggas samman, så
att den fick formen av en ring och i
denne ring skulle man spotta 3
gångar. Därefter vändes träden om

3948

19

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

och så spottade man 3 gånger i
gen. När komade därefter två-
den domman och lade den för smäl-
benet, i högra benet, och väp-
en bindel av linne om den, och så
skulle man sova med tåden för
benet i 9 dygn, varefter den skul-
le klipfas ut och brännas upp,
innan salen åter uppf det 10:e dyg-
net, varefter sjukdommen var be-
tad.

Att bota för slaget, eller fallande sjukta:

Slaget eller fallande sjukta kunde uppkomma genom flera orsaker. Så h. ell. berättas: Om en havande kvinna eller rådt för en drucknen person och eller upföskatas, fick barnet slaget, och kunde bota detta på följande sätt: När det visade sig att barnet hade slaget första gången, skulle modern gå 3 steg baklänges från barnet och kasta tre kinder mot bröstet samt barnet och för varje barn såt hon kastade skulle hon säga: För så många som här är hon och här se så många är skall du vara för för sjukdomen.

Fortsättning för betänande av slaget.

Den annan orsak till slaget kunde
inväntas för fortsättning hos en levande kvin-
na - Om då denna var närvarande då en
skulle föddas och dag gånst efter föd-
seln. Blev kvinnan ridd och upskeddka-
had när kalvans dödsrykning är fiska
barnet fallande sjuka. Som bet för
delta skulle man aspirera upp en my-
född kalv och taga av hjärta blodet
och ge barnet in i.

För samma orsak och sjukdom skul-
le man även i frivåg riddala en fru-
som till föt blod av denna till överfö-
ra till barnet som hade slaget.

Vid annat tillfälle skulle man så lik-

som övervakade henne, så att hon blev
förvånad, och skära honom i en hand
och taga någon druffan blod, vilket
skulle källas genom mordets sigsall-
ring och af en barnsk
Öfver sin släkt:

Om man slaktade en gris och en ka-
vande kvinna tog blodet af slaktan
inläffade ut hon blev upföskad.
Men genom detta fick barnet ska-
gsk. Som bruk för denna orsak till
plagat skulle mordern taga en leu-
vler hudde, som barnet varit fod, och
lägga i kistan innan liket begravs,
och låta den följa med i graven.

Det var färligt att gäckas med de döda.

Det var färligt att gäckas med de döda, eller förrämma dem i deras gravar. De människor som för att oavtänkt sätt försäkte sig för detta finger skedd beata künfr:

På den skt. "Galjabasken" i Bivassars socken, Allos län, blev i början av 1800-talet två prästänare stuglade, och deras hustrur dingo lade i galjan. en lång tid. I Bivassars by var det en superfyllt en kvinna vil. man satte upp en kanna brännvin som som sågade gå upp för Galjabasken och tilltala de två stuglade. En gång åtog sig i övermot upphängsk, och gick dit.

För att han skulle visa att han varit där
och ~~uppförd~~ utfört uppdraget skär
han av ett finger för en av de döda och
stapfede i fisken. Denna finger be-
gravs efter hemkomsten, men när dän-
gen tog med handen i fisken var fingern
där. Vid ena möjliga sätt försökte han
att lita sig med fingern, men fingern
han hade den i fisken och fick lämna den.
De andra finger var han gick.

Även för andra sätt blev de som gic-
kade de döda straffade; det berättas
att de som hanfullt kallat för döda i
gravon levik "gosta kammare", och
därfter levik dödligt sjuk och
mist förståndet.